

**PHẬT THUYẾT KINH DIỆT TRỪ TỒI TẮM
TRONG MƯỜI PHƯƠNG**

Numéro: 435

**Hán dịch: Tam tạng Pháp sư Trúc Pháp Hộ,
Nước Nguyệt Chi, đời Tây Tấn.**

**Việt dịch: Ns. Tâm Thường
Ni viện Diệu Quang, Nha Trang**

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

Quyển thứ nhất

Nghe như vậy:

Một thời, Phật du hóa tại Ca Duy La Vệ cùng với đông đủ chúng đại Tỳ kheo một ngàn hai trăm năm mươi vị và vô số các Bồ tát, trú dưới gốc cây Ni-câu-loại, nơi tinh xá Thích Thị.

Vào buổi sáng sớm, đức Phật đắp y, ôm bình bát cùng với các quyền thuộc Tỳ-kheo vây quanh, vào thành khát thực.

Bấy giờ có đồng tử thơ ấu dòng họ Thích, tên là Diện Thiện Duyệt, thặng xe tốt đẹp, sáng sớm ra khỏi thành, từ xa trông thấy đức Thế Tôn cùng các Thánh chúng, liền đi thẳng đến chỗ Phật, xuống xe, đi bộ đến, cúi đầu đánh lễ sát chân Phật, đi quanh Phật ba vòng rồi lui đứng một bên.

Bấy giờ Diện Thiện Duyệt cúi đầu buồn rầu. Phật biết nhưng cố hỏi:

- Đồng tử chắc có việc thưa hỏi nên sáng sớm ra khỏi thành, trong lòng lo buồn, sắc diện rầu rí?

Diện Thiện Duyệt bạch Phật:

- Kính bạch Thiên Trung Thiên! Hiện nay song thân của con thân thể không được an hòa, luôn bị phi nhơn ngày đêm quấy nhiễu, ngủ nghỉ không được yên giấc ; vào ra lui tới đều bị bức bách khó chịu. Lại còn bản thân con tuy ngự trị một đất nước to lớn, nhưng gặp sự nguy khốn cùng khổ này, không giúp được gì, tự nghĩ mãi nhưng không biết phải dùng

phương kế gì, không biết phải thiết lập những phương tiện gì. Giả sử gặp phải giặc giả oán thù hoặc phi nơn, yêu quái, gian tà... thì không biết lấy gì để phòng hộ. Cúi xin đức Thế Tôn chỉ dạy cho con dùng phương pháp gì để tùy thời cứu giúp, để cho không còn bị nhiều hại.

Phật bảo Diện Thiện Duyệt:

- Hãy lắng nghe kỹ, lãnh thọ kỹ, khéo ghi nhớ và hành trì, Ta sẽ vì ông thuyết pháp ủng hộ.

Khi ấy đồng tử thơ ấu họ Thích vâng theo lời dạy và lắng nghe. Phật bảo:

- Phương Đông, cách đây hơn tám ngàn vạn ức na-thuật cõi Phật, có thế giới tên là Bạt Chúng Trần Lao, đức Phật cõi đó hiệu là Đăng Hành Như Lai Chí Chơn Đăng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào muốn đi đến phương Đông, trước tiên nên cúi đầu quy y cúng dường Phật ở phương Đông, thì sẽ không còn sợ hãi và chẳng ai còn dám xâm phạm, nhiều hại. Có ưa thích đi và có sự khởi hành thì chắc chắn sẽ được như nguyện, tâm chí chưa từng rối loạn và như tâm chí đã nghĩ liền được thành tựu.

Khi ấy, Phật thuyết kệ:

- Trước thờ Tối Chánh Giác

Bậc Đại Thánh đăng hành

Sau đi về phương Đông

Mới được không khiếp sợ.

Phật bảo đồng tử:

- Phương Nam, cách đây hơn mười ức trăm ngàn cõi Phật có thế giới tên là Tiêu Minh Đăng Yêu Thoát, đức Phật cõi đó hiệu là Sơ Phát Tâm Niệm Ly Khủng Úy Quy Siêu Thủ Như Lai Chí Chơn Đăng Chánh Giác, hiện đang thuyết pháp. Người nào muốn đi đến phương Nam, nên từ xa cúi đầu quy mạng đức Phật kia rồi mới khởi sự ra đi, một lòng nhớ nghĩ, ý không lìa Phật thì không còn sợ hãi, không gặp hoạn nạn.

Khi ấy, Phật thuyết kệ:

- Lìa xa các tướng rồi

Đồng tử tu như vậy

Nếu đi đến phương Nam

Không còn gặp sợ hãi.

Phật bảo đồng tử:

- Phương Tây, cách đây hằng hà sa số cõi Phật, có thế giới tên là Thiện Tuyên Trạch, đức Phật đó hiệu là Kim Cang Bộ Tích Như Lai Chí Chơn Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào muốn đi đến phương Tây, trước tiên nên giảng thuyết và tư duy về pháp Bốn tịnh, hoàn toàn không còn sở kiến, không khởi, không diệt, thanh tịnh, vắng lặng và trước hết nên cúi đầu đánh lễ đức Phật cõi đó, nhất tâm quy y rồi mới khởi sự ra đi, thì chắc chắn không còn sợ hãi, không gặp hoạn nạn.

Khi ấy Phật thuyết kệ:

- Các pháp chẳng sanh ra

Và cũng không diệt mất

Người hiểu rõ như thế

Thì không còn sợ hãi.

Phật bảo đồng tử:

- Phương Bắc, cách đây hơn hai vạn cõi Phật có thế giới tên là Giác Biện, Phật hiệu là Bảo Trí Thủ, Như Lai, Chí Chơn Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào muốn đi đến phương Bắc, bắt đầu ngay nơi nhà, cúi đầu đánh lễ quy y đức Phật kia rồi mới khởi sự ra đi thì chắc chắn không còn sợ hãi và không gặp hoạn nạn.

Khi ấy Phật thuyết kệ:

- Nếu ngay trong nhà ở

Hay mọi nơi cư trú

Muốn đi về phương Bắc

Đều không còn sợ hãi.

Phật bảo đồng tử:

- Phương Đông-bắc, cách đây hơn trăm vạn ức cõi Phật có thế giới tên Trì Sở Niệm, đức Phật cõi đó hiệu là Hoại Ma Mạn Độc Bộ Như Lai Chí Chơn Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Lại Như Lai kia đi đến dưới gốc cây Bồ-đề, vừa mới ngồi, nhất tâm, liền khuyến hóa các ma quyến thuộc và các thiên ma ở thế giới tam thiên đại thiên, đều an lập họ nơi Bất thối chuyển, sẽ thành đạo Chánh chơn Vô thượng. Đây là khi Như Lai đến dưới gốc cây Bồ-đề cảm hóa được. Người nào đi đến phương Đông-bắc, nên từ xa cúi

đầu quy y đức Phật kia rồi sau mới đi, thì ngay nơi chỗ ở đạt được an ổn, chắc chắn không còn sợ hãi.

Khi ấy Phật thuyết kệ:

- Từ đầu mới phát tâm

Hàng phục được binh ma

Tâm luôn nghĩ đến Phật

Lập tức không khiếp sợ.

Phật bảo đồng tử:

- Phương Đông-nam, cách đây hơn hai hundert hà sa các cõi Phật, có thế giới tên là Thường Chiếu Diệu, đức Phật đó hiệu là Sơ Phát Tâm Bất Thối chuyển Luân Thành Thủ Như Lai Chí Chơn Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Như Lai đó khi còn làm Bồ-tát thường chỉ dạy mọi người thực hành nghĩa “Bất thối chuyển luân” là: bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định bất loạn, thành tựu trí tuệ. Đây là do Như Lai khi còn làm Bồ-tát cảm hóa được. Người nào đi về phương Đông-nam, trước hết nên cúi đầu, năm vóc gieo sát đất, nhất tâm quy mạng rồi sau mới đi thì không còn sợ hãi .

Khi ấy, Phật thuyết kệ:

- Trước năm vóc đánh lễ

Rồi sau mới ra đi

Ở nơi muốn đi đến

Không gặp giặc làm hại.

Phật bảo đồng tử:

- Phương Tây-nam, cách đây hơn tám vạn cõi Phật có thế giới tên là Phú Bạch Giao Lộ, đức Phật đó hiệu là Bảo Cái Chiếu Không Như Lai Chí Chơn Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào đi về phương Tây-nam, trước hết nên cúi đầu đánh lễ đức Như Lai kia, từ xa đem hoa rải dâng, niệm nơi tướng không, rồi sau mới đi thì không còn sợ hãi .

Khi ấy Phật thuyết kệ:

- Cúng dường Đẳng Chánh Giác

Dùng hoa để dâng cúng

Sử dụng tâm vô tướng

Thì không còn sợ hãi.

Phật bảo Đồng tử:

- Phương Tây-bắc, cách đây hơn sáu hằng hà sa cỗi Phật, có thế giới tên là Trụ Thanh Tịnh, đức Phật đó hiệu là Khai Hóa Bồ-tát Như Lai Chí Chơn Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Quốc độ của đức Phật đó thanh tịnh trong sạch, cũng không có ái dục, không có người nữ, xa lìa năm món dục. Người nào đi đến phương Tây-bắc, trước hết nên đánh lễ đức Phật kia, tự quay về sám hối lỗi lầm, tịnh tu phạm hạnh rồi sau mới ra đi thì không còn sợ hãi.

Khi ấy Phật thuyết kệ:

- Trước phải tu phạm hạnh

Sau mới ra khỏi nhà

An ổn không gặp giặc

Chỗ ở không tai nạn.

Phật bảo đồng tử:

- Phương dưới, cách đây hơn chín mươi hai cai cỗi Phật, có thế giới tên là Niệm Vô Đảo, đức Phật đó hiệu là Niệm Sơ Phát Ý Đoạn Nghi Bạt Dục, Như Lai, Chí Chơn Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào khi muốn ngồi, hoặc ban đêm khi nằm, niệm Như Lai kia, cúi đầu quy y, thường dùng niệm từ khắp cứu giúp chúng sanh rồi sau mới ngồi hay nằm thì không còn sợ hãi, nguyện cầu điều gì chắc chắn được kết quả.

Khi ấy Phật thuyết kệ:

- Thường nghĩ khắp chúng sanh

Ngồi thiền hay nằm ngủ

Trong mộng hay thức giấc

Chắc chắn không sợ hãi.

Phật bảo đồng tử:

- Phương trên, cách đây hơn sáu mươi hằng hà sa các cỗi Phật, có thế giới tên Ly Chư Khủng Cự Vô Hữu Xứ Sở, đức Phật đó hiệu là Tịnh Minh Đẳng Siêu Vương, Như Lai,

Chí Chơn Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào từ chỗ ngồi đứng dậy thường hay đánh lễ đức Phật kia, quy y cúng dường, thường ôm ấp lòng từ, thương xót chúng sanh rồi sau mới đứng dậy đi thì không còn sợ hãi, tại chỗ đi đến được an lành vui vẻ. Do niệm như vậy nên thường được ủng hộ.

Khi ấy Phật thuyết kệ:

- Thường ôm lòng từ bi

Thương các loài chúng sanh

Do thương xót quần sanh

Nên không còn sợ hãi.

Phật bảo đồng tử:

- Ông nên lãnh thọ kỹ danh hiệu chư Phật này và phụng trì, tư duy, nhớ mãi trong lòng thì chỗ muốn đi đến chắc chắn không gặp nguy khó.

Diện Thiện Duyệt đồng tử họ Thích tiến tới trước Phật, bạch:

- Con đã lãnh thọ, phụng trì danh hiệu của chư Phật này và ôm ấp trong lòng, tư duy, phụng hành. Việc này con luôn luôn ghi nhớ trong lòng. Con thấy khắp mười phương không hề chướng ngại, như vừa rồi Thế Tôn giảng thuyết, truyền dạy kinh điển và danh hiệu chư Phật đều giống như con đã từng được nghe, xét kỹ không khác.

Khi ấy, chúng hội kia đầy đủ trăm ngàn người, nghe Phật giảng thuyết đều từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa y phục, quỳ thẳng bạch Phật:

- Lòng từ rộng lớn của Như Lai Chí Chơn Đẳng Chánh Giác che khắp mới vì chúng con giảng thuyết kinh điển này. Con và tất cả đều được thấy chư Phật trong ngoài thông suốt, không còn tăm tối, giống như Phật đã giảng thuyết không sai khác.

Lúc ấy, tôn giả Xá Lợi Phất tiến tới trước Phật, bạch:

- Các tộc tánh tử này được mắt thanh tịnh, vì lẽ gì họ lại được nhanh chóng nhìn thấy chư Phật không bị trở ngại? Nhờ năng lực công đức mà được như vậy chăng? Hay do oai thần của chư Phật tiếp sức? Hay là do công đức tự huân tập ở kiếp trước đưa đến?

Phật bảo Xá Lợi Tử:

- Đây là do oai thần của Phật và cũng là do công đức từ trước vậy.

Bấy giờ, Phật phóng một luồng ánh sáng lớn chiếu khắp mười phương, đất liền chấn động mạnh, trời rưới hoa thơm, nhạc khí không hầu không đánh tự kêu. Hiền giả A-Nan liền từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa y phục, quỳ thẳng, chấp tay tiến tới trước Phật bạch:

- Kính bạch Thế Tôn! Hôm nay vì lẽ gì Thế Tôn hiện ánh sáng lớn chiếu khắp mọi nơi, đất liền chấn động mạnh và trời rưới hoa thơm?

Phật bảo A-Nan:

- Thầy có thấy đây cả trăm ngàn người đang chấp tay hướng về trước Phật không?

A-Nan bạch:

- Kính bạch Thế Tôn! Con có thấy.

Phật dạy:

- Trăm ngàn người này là do phước đức đời trước đã từng tạo nên trong vô số kiếp không còn trở lại nẻo ác. Mỗi người lại trải qua hằng hà sa các thế giới làm Chuyển luân Thánh vương, làm chủ bốn thiên hạ. Mỗi một phen làm Thánh vương thường được thấy chư Phật. Do được như vậy nên chí nguyện như ý và sau này ở trong đời sẽ được thành Phật hiệu là Lập Nhân Thanh Tịnh Như lai Chí Chơn Đẳng Chánh Giác, Minh hạnh thành, Thiện thế, Thế gian giải, Vô thượng sĩ, Đạo pháp ngự, Thiên nhơn sư, Phật, Thế Tôn, đều đồng một tên, ở mỗi mỗi cõi khác nhau và đều thành Phật đạo.

Phật vừa thọ ký cho các tộc tánh tử này xong, ngay khi ấy thần đất và thần hư không bỗng nhiên cất tiếng khen ngợi rằng: “Các tộc tánh này công đức vô lượng”. Âm thanh đó thấu suốt đến cõi trời Tứ thiên vương, Đạo Lợi thiên, Diêm Ma thiên, Đâu Thuạt thiên, Bất Kiêu Nhạo (Lạc?) thiên, Hóa Tự Tại thiên, cho đến ma giới, trên thấu Phạm thiên và A Ca Nị Tra thiên thứ hai mươi bốn đều cùng ca ngợi, tán thán: “Thật khó bì kịp, khó bì kịp! Thật chưa từng có! Nhờ oai đức từ ân của chư Phật Thế Tôn cao vòi rục rờ, đường đường cứu giúp nên mới như vậy. (Các Ngài) mở bày, chỉ dạy, giáo hóa các tộc tánh tử và thọ ký sẽ thành đạo Chánh chơn Vô thượng, được trí tuệ không ngăn ngại, thấy khắp mọi nơi đều thông suốt”.

Diện Thiện Duyệt dòng họ Thích ở trước Phật, bạch:

- Kinh điển này gọi tên là gì và phụng trì như thế nào?

Phật bảo đồng tử:

- Kinh này tên là “Diệt trừ tối tăm trong mười phương”. Vì sao? - Vì người nào nghĩ đến chư Phật trong mười phương và nhất tâm quy y thì trong tâm sáng suốt, như tối thấy được ánh sáng, không còn sợ hãi, cho nên gọi là “Diệt trừ tối tăm trong mười phương”. Nên phụng trì kinh này! Lại còn có tên là “Như Lai khen ngợi”, nên phụng trì! Lại còn tên là “Rõ pháp không tương”. Lại còn có tên “Không Vô Sở Hữu”. Hãy siêng năng phụng trì!

Phật bảo đồng tử:

- Giả sử có người lãnh thọ kinh điển này rồi, hành trì đọc tụng và giảng thuyết cho người khác đầy đủ hoàn toàn không thiếu sót thì sẽ mau được thành tựu sở nguyện. Tỳ-kheo, Tỳ-kheo ni, Ưu bà tắc, Ưu bà di thọ trì kinh này và đọc tụng thì hoàn toàn không còn sợ hãi. Nếu đến chỗ quan huyện không bị xâm tổn. Nếu đi giữa giặc giã oán thù không bị nguy hại. Nếu đi trong lửa dữ, lửa dữ liền diệt. Nếu đi trong nước, hoàn toàn không bị chết chìm. Trời, rồng, quỷ thần, A-tu-luân, Ca-lưu-la, Chon-đà-la, Ma-hu-lặc, ác thần, ác ma và các chúng quỷ thần, nhơn, phi nhơn khác không dám xúc phạm. Các loài sư tử, hổ lang, mãnh thú, hùng bi không dám đến gần. Nga quý Vông lượng và quý Phân túc, các quý Hồn biên không thể nhiều hại, cũng không có sự sợ hãi. Nếu một mình ở chỗ vắng vẻ, đồng trống, dưới gốc cây, chỗ đất trống, tức là nơi Như Lai tạo lập và đang ủng hộ. Nếu tộc tánh tử, tộc tánh nữ nào lãnh thọ kinh điển này rồi thọ trì đọc tụng, biên chép quyển kinh thì đã từng cúng dường chư Phật quá khứ, trồng các cội công đức và các công đức đã làm sắp hoàn thành.

Bấy giờ Phật bảo hiền giả A-Nan:

- Giả sử có người hiện đang đối diện trước Phật, chí tâm cúng dường các thứ đồ dùng như: y phục, thức ăn, giường nằm và thuốc thang chữa bệnh thì không bằng như có người thọ trì kinh này, biên chép, đọc tụng, chép lên thẻ tre, lên lụa và vì người khác giảng thuyết thì đó là người cúng dường Phật đầy đủ .

Khi ấy, Thiên Đế Thích cùng với vô số các chư thiên đồng đến, mỗi vị mang hoa trời rải cúng dường Phật và bạch Phật:

- Kính bạch Thế Tôn! Chúng con sẽ hộ trì kinh này.

Tứ thiên vương và chư thiên ở cõi trên đều mang hoa hương để cúng dường Phật và đều bạch Phật:

- Kính bạch Thế Tôn! Chúng con sẽ ủng hộ tộc tánh tử, tộc tánh nữ lãnh thọ kinh điển này thọ trì đọc tụng, vì người khác giảng thuyết hoặc biên chép lên thẻ tre, lên lụa. Người thọ trì kinh này thì ngay tại chỗ ở hay đi đến đâu, chúng con cũng đều vây quanh để ủng hộ, khiến cho không có ai có thể rình tìm được lỗi lầm của người đó một cách dễ dàng.

Phật thuyết như vậy xong, trời Đế Thích, Diện Thiện Duyệt đồng tử dòng họ Thích và trời Tứ Thiên vương, quỷ thần, A-tu-luân, nhơn dân thế gian nghe kinh hoan hỷ đánh lễ và lui ra.

KINH PHẬT THUYẾT

DIỆT TỐI TÂM TRONG MƯỜI PHƯƠNG

Hét